Mailed on Friday, 12th January 2018

MAGYAR ÉLET
Hungarian Life

Price $ 4.00
Including GST

AZ AUSZTRÁLIAI MAGYARSÁG EGYETLEN HETILAPJA ★ THE ONLY HUNGARIAN WEEKLY IN AUSTRALIA

No. 3002. 18 January 2018 Printed Post approved PP 1000 2449 LX évfolyam 1. szám 2018. január 18.

Év eleji látóhatár

Csapó Endre

Ebben a hagyományos újévi rovatban igyekszünk áttekintő képet felvetíteni a világ folyásáról, felmutatva az elmúlt év folyamán történt változásokat akár kedvezőek, akár ártalmasak voltak.

Egy évvel ezelőtt nagy várakozással fogadta a világ, legalábbis értelmesebb fele, az új amerikai elnök bemutatkozását, aki minden elemzés és előrejelzés szerint jelentős változást elindítója lesz az Egyesült Államok életében, politikájában. Már csak azért is onnét lehetett várni bármiféle változást, mert az Egyesült Államok lett a világ eseményeinek legfontosabb irányítója az 1945-ben befejezett Európa-ellenes háborújának egyetlen nyerteseként, minden tekintetben. Ne kelljen mondani, hogy katonai, gazdasági, politikai hatalmi tekintetben, meg minden egyébben, amire nem is gondolunk.

Felvetődött **Donald Trump** olyan változás lehetséges teljesítőjeként, ami által megváltozhat az Egyesült Államok világhatalmi törekvéseit szolgáló állandó háborúskodás politikája. Ilyen változás jelentős mértékben érintené a jelenleg uralkodó európai politika atlantista elkötelezettségét. Amint ilyen lehetőség felvetődött, nem az következett be, hogy az Európai Unió felszabadultan rálépett volna a saját kontinentális érdekű útjára, hanem dacosan járta tovább az Amerika-dirigálta neoliberális globalista táncot, mint afféle holtig hű vazallus, akinek már saját érdekét szolgáló reflexe sincsen.

Valóban megfogalmazódott olyan vélemény a világmédiában, ami szerint Trump elnök nagy ígéretei nem teljesülhetnek. Nem engedheti meg az évszázados múltra visszatekintő, világhatalomra törő politikai szisztéma, hogy egyszercsak megjelenik egy elnök, aki szétveri a hatalmi struktúra felépítményeit.

Ma egy éve – gyanakodva hogy mindaz a változás, amiről Donald Trump szólt, mint kormányzásának pprogramja, annyira túl sok a jóból –, a kétkedés gondolata fogalmazódott meg a tavalyi *Év eleji látóhatár*-ban ilyenképpen:

„Vannak állandók az Egyesült Államok szerkezetében, amiket nem lehet elmozdítani, helyettesíteni. Ilyen állandó a bankok uralma. Egyáltalán nem kizárólagos amerikai tulajdonság. Törekvésként már létezett Amerika felfedezése előtt is. De igazán sikeres abban a nagy gazdasági fellendülésben lehetett, amelynek finanszírozása eladdig ismeretlen mértékű hitelezési hálózatot kívánt. Ez a lendület csak fokozódott a háborúk idején olyannyira, hogy napjainkig a háborús gazdálkodás biztosítja az USA pénzügyi egyensúlyát.

Az Amerikai Egyesült Államok nem tudja abbahagyni a háborúskodást, mert mint a bankárvilág világhatalmi törekvéseinek végrehajtására szorított állam csak utasításokat végrehajtó, parlamenti demokrácia kápráztatására rendelt prezidenciális hatalmi intézmény. Ezt az állandósági állapotot nem lehet a fennálló belpolitikai rendszeren belül megváltoztatni, mert a két párt egyazon politika rendszerében nincs valóságos ellenzék.

Bármely megváltoztatási szándéknak nincs erőtere. A bankrendszer többé nem a (királyi, köztársasági, akármi) hatalom gazdasági előmenetelét szolgáló intézmény, hanem önálló, öntörvényű erőtér, amelyből hiányzik az önkorlátozás erkölcsi tartása. Nem is tehet róla, mert a pénz működési tulajdonsága az önmagát gyarapítás: a pénznek, mint eszköznek folyamatos feladata további pénz termelése. Mohósága visszatartása természetével ütközne.

Hovatovább nem az államnak van bankrendszere, hanem a bankvilágnak van állama, mert lenyelte azt. A bankvilág akar világuralmat, aminek jelenlegi megvalósítását az USA gazdasági és háborús cselekedetei szolgálják.

A pénzvilág szemében a bankok ellenőrzése „fasizmus". A nemzetiszocialista Németország nem a kapitalizmust ellenezte, hisz annak alkalmazásával érte el rendkívüli gazdasági sikereit. Csupán kivonta magát a nemzetközi hitelintézetek ellenőrzéséből."

Eddig tartott az idézet a tavalyi elmélkedésből.

Ne zárjuk le a remény kapuját. Trump viselkedése nem egyértelműen folytatása az amerikai elnökök egyirányú politikájának. Sok motívuma visszalépést, visszatartást mutat. Még mindig tart a heves támadás és fenyegetés, nem is leplezetten utalva arra a gyakorlatra, hogy Amerikában pórul járnak azok az elnökök, akik kilépnek a krétakörből. Egy éve tart a huzavona az elnök környezetében. A Fehér Ház egymás után szedte le róla elnöki tanácsadói környezetéből azokat, akikkel a korábbi kormányzat irányvonalát eltéríthette volna. A stílus azonban már nem a régi. Megszűnt a pimaszság a budapesti amerikai külképviselet részéről – például. Jelenleg nincs jele a közelgő magyarországi választások menetébe amerikai beavatkozásra, talán többről van szó, mint arról, hogy a nevetségessé válás miatt tartózkodnak kormányra segíteni a magyarországi nemzetellenes pártokat. Ezek nem nagy dolgok, bármikor változhatnak.

Egy év elmúltával fel lehet tenni a kérdést: történt-e áttörő lényeges változás Amerikában, az amerikai világhatalom-politikában?

A rövid válasz: nem!

Talán túl sokat kívánunk, hiszen az a világrend, amely ma, Európa sorsára tekintve drámai fordulatába jutott, nem mategnap jött létre. Mind több elemző a francia forradalomból eredőként jelöli a mai helyzetet. Bő kétszáz éves folyamatról beszélünk, aminek nem a hanyatlását, ellenkezőleg beteljesedése jeleit tapasztaljuk.

Franciaországban, a XVIII. század végén, az ipari forradalomban jelentős erővé fejlődött pénzvilág egyetlen művelettel akart az évszázadok során kialakult, mezőgazdálkodáson alapuló, az élet minden területére kiható hatalmi rendszer helyébe jutni. A csalás, az aljasság, a gazemberség minden eszközét bevetette az Ancien Regime elpusztításába. A lefejezést is gépesítette. Mint tudjuk, akkor az úgy nem sikerült. De a pénzvilág megmaradt, mint növekvő, hatalmi erővonal, és világátrendező hatalommá nőtt. Megalkotta a maga világszemlélet rendszerét, és az emberi társadalom irányítására alkalmas politikai doktrinákat alkotott tudományos intézetekben, és oktatott társadalomtudományi egyetemeken. Nagy-Britannia és az Egyesült Államok gyors meggazdagodásában részes bankhálózat kényszerítette az államhatalmat a maga szolgálatába. A gyors és nagyméretű tőkekoncentráció olyan erővé növekedett, amely maga alá gyűrte az államot, majd az állam létrehozója, fenntartója, irányítója lett. Amerika nem köztársaság, hanem részvénytársaság – hogy Orbán Viktor rácélzását felidézzük. Nem ok nélkül tette, mert a két nagy háború nyomán az amerikai nagyvállalatok túlnőtték az Egyesült Államokat, és szerte a nagyvilágban mindenütt berendezkedtek, ahol meggyengült vagy összeomlott a régi rend. Tettek is róla, hogy így legyen. Ma már az amerikai külpolitika a multinacionális vállalatok és pénzintézetek érdekeit szolgálja.

A bankárvilág rátört Európára, két világháborút zúdított rá. A szétvert Európa nyugati részén a ***liberalizmus*** kizárólagosságát, keleti felén a ***kommunizmus*** kizárólagosságát erőltette. A nyugati kísérlet vált sikeressé, megindulhatott a nemzetállamok szétoldásának programja. Az egysíkú ideológiára kaptafázott nyugati parlamentekben minden más politikai nézet demokrácia-ellenes bélyegzést kap.

Napról-napra világosabbá válik, hogy a liberalista alapra tett Európai Unió Európa-ellenes programot követ a tömeges migráció befogadásával. Egyre arrogánsabb a nemzetállamok elleni uniós politika. Ott tartunk, hogy az Amerika-szülte gólem, egyféle automataként hajtja végre a sorvasztás programját.

Milyen ellentmondásos az a helyzet, hogy a nemzetállam-szemlélet a 45 évre bolsevista átnevelésre rendelt keleti fél-Európában maradt meg mint jövőépítő program, és ugyanakkor a szabadság kétségtelen lehetőségeivel élő nyugati megszállás népei feledkeznek meg a nemzeti szabadság eszméiről, és esnek az új szolgaság eszméletlen áldozataivá. Így tehát a nemzet-ellenes internacionalizmus részére a liberalizmus eredményesebb volt a bolsevizmusnál. Ma Európa keleti fele szabadabb és önállóbb, mint a nyugati rész.

Ebben a helyzetben nagy feladatvállalás esélye van, amit Magyarország vett észre elsőként, és vállalt – földrajzi helyzeténél fogva – olyan feladatot, ami szembehelyezkedik az uniós politikával, ugyanakkor példát mutat Európa egésze részére, és főleg: erkölcsileg megtámadhatatlan. Minden vádaskodás visszahull az invázió bűnözői fejére. Magyarország az európai védekezéstörténet elindítója és példamutatója.

Dicső helytállás, de nem is veszélytelen az élen harcolni.

★

Fontos, hogy tisztán lássuk a történetet, miként jött létre az a mai helyzet, hogy Európa elözönlését főként fiatal és hímnemű muzulmán hitű emberekkel, Európa nyugati országainak politikai intézményei támogatják.

Egyik magyarázat (*Magyar Hírlap*, 2018. január 8.) így hangzik:

„Nagyon mély válságokozta kétségbeesést jelez az az agresszivitás, amellyel az Európai Unió és egyes tagállamok vezetői erőltetik a migránsok állandó kvóták szerinti szétosztását, de a gyakorlatban ez a megoldás nem életképes – mondta lapunknak a Migrációkutató Intézet vezető kutatója. ***Speidl Bianka*** *szerint a volt gyarmattartó országok polgáraiba mélyen beleivódott a gyarmatosítás miatt kialakult bűntudat, ezért irracionálisan, naiv módon és érzelmi alapon közelítik meg a migráció kérdését."*

A vezető kutató hölgy indokolását nem tartjuk kielégítőnek a migráns kérdés kezelésének hátteréről. A polgárok vélt lelkiállapota kevés lenne ilyen brutális beavatkozás okozójaként. A volt gyarmattartó országok polgárainak semmi közük a migráció kérdéséhez, teljesen indokolatlan felelőssé tenni őket irracionális megközelítéssel. Minden döntés az Európai Bizottságtól jön ebben a tárgyban. A Bizottság elnöke **Jean-Claude Juncker**. Magyarország részéről tagja **Navracsics Tibor**, tőle kellene, megkérdezni a bizottsági döntések mikéntjéről. Együtt hozzák meg a döntést, vagy egyedül a migrációért felelős biztos **Dimitrisz Avramopulosz**?

Ami a gyarmattartó országok és a földig lerombolt Németország népét illeti, a nagy híres liberációs demokráciában nem beleszólási, de megszólalási joguk sincsen. Mert ahol zsarnokság van, ott veszélyes a megszólalás, mert mindenki alkalmazott a zsarnokságban – a politika világában, a sajtó és hangmédia világában, aki eltér a politikailag korrekt vonaltól, az holnap az állástalanok közt találja magát.

Alkalmazott ott a parlamentház minden tagja, mert a politikai pártok vezetői sorába is csak nagy próbatétel után kerül be a párhű tag, egyik sem fogja kockáztatni kiemelt fizetésű állását magánvélemény nyilvánítással. A zsarnokságban mindenki alkalmazott a diktatúra fenntartásában.

★

– A migráció esetében az a helyzet, hogy ha elrontjuk, akkor az soha többé nem tehető jóvá, és nemcsak a mi életünk megy rá, hanem a gyermekeink és az unokáink élete is, sőt az ő életük még inkább – hívta fel rá a figyelmet **Semjén Zsolt** nemzetpolitikáért felelős miniszterelnök-helyettes. Szerinte a birodalmi politikát pártoló brüsszeli bürokrácia úgy akarja felépíteni az Európai Egyesült Államokat, hogy lerombolja a nemzetállamokat, és ehhez a segítséget az Európán kívüli migrációban, a nemzeti kötődés nélküli migránsokban látja. Úgy véli, Brüsszel vezető politikusai súlyos veszélynek teszik ki az európai polgárokat, miközben a jó ember szerepében tetszelegnek, amikor arról beszélnek, hogy a „jó emberek befogadják a migránsokat, a rossz emberek pedig nem". Semjén Zsolt szerint az egész migrációs válság következményeit a jövő generációi fogják viselni és a bevándorláspárti EU-s vezetők neve egy idő után szitokszó lesz az európai kultúrkörben. A politikus nem zárja ki, hogy kvázi polgárháborús veszély fenyeget.

★

Összegezésül: ha Amerika háborús politikájában, Európába beavatkozási politikájában nem lesz változás, a brüsszeli liberális hatalmi felépítmény tovább garázdálkodik.

Reményteljes hézag mutatkozik az amerikai politikai irányzat kialakulatlanságában és a németországi választások által felszínre jött olyan helyzetben, amelyben a liberalitmus politikája került válságba. Az eddig uralkodó Merkel–Schulz, bal–jobb, kutya-macska liberális vegyesfelvágott kormánykoalíció mindkét eleme, de főleg a baloldali, meggyengült a tavaly őszi választáson, ami érelmetlenné teszi a további együttkormányzást. De ha nem együtt, akkor oda a liberálista vadszerelemhatalom. Ha egyedül, akkor ott van az erős jövevény, irgalom atyja ne hagyj el, a polpulista AfD, az Alternative für Deutschland. Vége a demokráciának ha a nép szavaz ebben a szorult helyzetben.

A szeptember 24-i választások óta több mint száz nap telt el új kormány nélkül. Ott valami érik a helyzet értelmes megoldása irányában.

Divatos szóval úgy jellemezhetjük a mai európai helyzetet, hogy ott demokráciadeficit van. A liberalista áldemokrácia széthullana, ha például népszavazásra tennék Európa-szerte azt a kérdést, hogy akarja-e a tisztelt polgár, hogy hazájába, falujába, házába haszontalan idegen nép költözzön?

HÍREK

baloldal a jelenlegi kormányt okolja mindenért, pedig az adatok ennek ellenkezőjét mutatják.

Mit jelentenek a gyakorlatban ezek az adatok? Emlékezzünk vissza, 2010-ben, majd az azt követő pár évben a munkanélküliség jelentette a legnagyobb gondot. Mind a pályakezdőknek, mind a tapasztalt, ám iskolázatlanabb munkavállalóknak komoly nehézséget okozott az elhelyezkedés. Leginkább azért, mert a vállalatok az álláshirdetéseikben olyan követelményeket támasztottak, amelyeket valóban nagyon kevesen tudtak teljesíteni.

Sok cég az egyszerűbb munkakörökben is biztos idegennyelv-tudást várt el, többéves munkatapasztalattal, emiatt a pályakezdők már eleve hátránnyal indultak. Aki mégis elhelyezkedett, kezdőként gyakran legfeljebb minimálbért kapott. Nem mellékesen azért, mert a szocialista kormányok politikája nyomán a bérek még a környező országokhoz képest is egyre jobban leszakadtak.

A friss diplomások, fiatalok többsége ebben az időben hagyta el az országot. Bár az ellenzék a jelenlegi kormányt vádolja mindezért, világosan látszik, hogy ez a folyamat jócskán 2010 előtt kezdődött. A munkanélkülieknek a kormányváltást megelőzően kizárólag a szintén alacsony összegű segély, a feketemunka vagy az ügyeskedés jelentett megélhetést.

Az elmúlt években a hosszú távú gazdasági folyamatok meghozták az áttörést, ma már mindenki el tud helyezkedni a végzettségének, képességeinek megfelelően. Bár a hazai munkaerőpiac most sem mondható tökéletesnek, de a súlyos munkanélküliség helyett inkább munkaerőhiányról beszélünk. A 2008-as gazdasági válságot követő konszolidáció ugyanis nemcsak Nyugat-Európában, de nálunk is elhozta a cégvilág számára a gyarapodást. A világkereskedelem élénkülésével pedig a szolgáltatások, termékek iránt világszerte megnőtt a kereslet, a megrendeléseket a vállalkozások pedig csak a munkaerő bővítésével, fejlesztésekkel tudják teljesíteni.

Munkaerőt viszont egyre nehezebb találni, a jelenség pedig már a fizetéseken is meglátszik. Jóllehet a nyugati béreket még nem érjük el, de a korábbiaknál magasabb életszínvonalon élhetünk. Az állam is szerepet vállalt a munkanélküliség eltűnésében: jelentősen nőtt a rendőrök, a pedagógusok és az egészségügyi dolgozók keresete, így ezeken a területeken is megéri elhelyezkedni.

A közfoglalkoztatásnak köszönhetően eltűntek a segélyért a postán sorban álló, sok esetben évekig nem dolgozó emberek. A sokat bírált intézkedés jóvoltából az alacsony képzettségűek — még ha kis jövedelemért is — visszataláltak a munka világába, megtanultak időben odaérni a munkahelyre, elvégezni a feladatukat. S ha még oly gyakran hangoztatja is az ellenzék, hogy milyen sokan vannak, a közmunkások ma az összes munkavállalónak csupán a négy százalékát adják.

Mit hozhat a jövő? Tartós jelenség maradhat a munkaerőhiány, főként demográfiai okokból. Ugyanakkor sokakat nem lát a statisztika; a cégek az ő bevonásukra törekednek. Méghozzá azok a vállalatok, amelyek ma már nem ragaszkodnak a három diplomához, az öt nyelvvizsgához, és talán a korábbiaknál tisztességesebb fizetést is hajlandók adni a rugalmasabb körülmények között foglalkoztatott új munkavállalóiknak. *Miért?* **Mert mind a külföldi, mind a hazai cégek jelentős része versenyez, ehhez pedig további, egyre jobban képzett munkaerőre lesz szükségük.**

Wass Albert otthonra talált Bonyhádon

Wass Albert emlékművével nemcsak egy bronzszobor, hanem egy honfitársunk talált otthonra Bonyhádon, és tért vissza szülőföldjére — mondta a nemzetpolitikáért felelős államtitkár Bonyhádon, az író születésének 110. évfordulóján rendezett megemlékezésen.

Potápi Árpád János, aki egyben Bonyhád országgyűlési képviselője, az írót ábrázoló műalkotás mellett felidézte: a völgységi városban 2005. január 8-án a világ első köztéri Wass Albert---szobrát állították fel.

„Amikor Wass Albert szobor alakban elindult hazafelé, hosszú utat kellett megtennie kontinenseken, országokon át, kálváriákat kellett végig járnia; tizenhárom éve a város közössége menekülő fiát fogadta be” — mondta. *Hozzátette, hogy a bonyhádiak büszkék arra, hogy a város otthont adhat* ***Kolozsy Sándor műalkotásának,*** *és nemcsak szobrát, hanem hagyatékát is őrzik a Wass Albert nap keretében.*

A bonyhádiak élen járnak abban, hogy a magyar irodalom nagy alakja elfoglalhassa helyét a nemzet emlékezetében, „de ennél sokkal többet tettünk: tizenhárom éve kivettünk egy téglát abból a falból, ami elválasztotta a magyart a magyartól, nemzetünket szellemi örökségétől” — hangsúlyozta.

Az államtitkár rámutatott: az elmúlt nyolc év közös munkájának eredménye, hogy ma bukovinai székelyként, vajdasági vagy amerikai magyarként, németként, horvátként, magyarországi szlovákként újra itthon lehetünk ebben az országban.

„Talán nem is adhatnánk határozottabb választ az üldözőknek, mint azt, hogy immár egymillió külhoni magyar honfitársunk vált közjogilag is a nemzet részévé, köztük az erdélyi írófejedelem fia, Wass Miklós gróf” — jelentette ki.

Hozzátette: *a közös erőfeszítéseknek köszönhetően Magyarország immár felelősséget visel minden magyar sorsáért, éljen bárhol a világon.*

Vállaljunk részt a jövőben is hazánk sorsának alakításában, mutassunk utat a tévelygőknek, legyünk ott áprilisban is, adjunk határozott választ arra, hogy milyen jövőt szánunk országunknak, nemzetünknek, gyermekeinknek! — mondta az emlékezésen jelenlévőknek Potápi Árpád János.

A bonyhádi Wass Albert Törzsasztal és a Vörösmarty Mihály Művelődési Központ által rendezett megemlékezés résztvevőit levélben köszöntötte az író öt fia, Wass Endre, Vid, Huba, Géza és Miklós. A levélben, amelyet Kovács Gábor, a törzsasztal alapítója tolmácsolt, úgy fogalmaztak: *édesapjuk „leírta a jót és a rosszat, de mindig a szívéből írt, szeretettel, és nem bosszúval vagy haraggal”.*

A bonyhádi emlékprogram keretében kiállítás nyílt a már hagyományosan meghirdetett meseillusztrációs pályázat alkotásaiból; a pályázaton résztvevő diákok az írónak A teremtés mondája és A harmadik mese című művéhez készíthettek rajzokat, festményeket. A programot Csobán bál és táncház zárta a művelődési központban.

Wass Albert 1908. január 8-án született Válaszúton. Pályakezdő verseskötetei az 1920-as évek végén jelentek meg, 1934-es Farkasverem című, Baumgarten-díjjal jutalmazott regénye sikerét követően több, a korabeli Erdély jelenével és regényes múltjával foglalkozó könyve jelent meg, köztük A tizenhárom almafa.

Az író a II. világháború végén emigrált, 1952-ig Németországban, majd haláláig, 1998. február 17-ig az Egyesült Államokban élt.

Átadták a Baptista egyház új épületét

Ünnepélyes keretek között átadták a Magyarországi Baptista Egyház (MBE) új budapesti épületét, amelyet a kormány adott az egyház tulajdonába missziós, oktatási és szociális célokra.

A Budapest VI. kerületi Benczúr utcában lévő épület, a Baptista Ház ünnepélyes átadásán **Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár felidézte,** *hogy baptistáknak köszönhetően 40 évvel ezelőtt, 1978. január 6-án térhetett haza a Szent Korona, a jogar, az országalma és a kard.*

A kormány és nemzet nevében az államtitkár köszönetét fejezte ki az egyháznak a negyven évvel ezelőtti, az azt megelőző üldözések során, valamint napjainkban is végzett szolgálataiért. A kormány és a nemzet köszöneteképpen az ingatlan átadásáról döntöttek, és a többszintes épület felújításához 400 millió forinttal járulnak hozzá — közölte Soltész Miklós.

Az államtitkár beszélt arról, hogy 1946-tól **Billy Graham baptista hitszónok** 1977 szeptemberi magyarországi látogatásáig a magyarországi baptistáknak, keresztény hívőknek, egyházi vezetőknek sok-sok szenvedést, üldöztetést kellett megélniük.

Kádárék véres kezű diktatúrájukat oldani akarták, a kényszer változást sürgetett. Így került sor — mint mondta — Kádár János vatikáni látogatására 1977 nyarán, majd 1977 őszén érkezett Magyarországra „Amerika lelkipásztora”. A kommunisták akkor kimondták: Billy Graham prédikálhat, de cserébe visszakérjük a Szent Koronát.

A baptista egyház részéről segítette a korona hazatérését Jimmy Carter, az Egyesült Államok akkori elnöke, Billy Graham, Haraszti Sándor és Almási Mihály lelkészek. *„Abban azonban nem vagyunk biztosak, hogy az akkori kommunisták közül akarva vagy akaratlanul kik voltak, akik ezt a hatalmas szolgálatot Isten tervében megtették”* — fogalmazott Soltész Miklós hozzátéve: lehet, hogy nem tudták, de mégis részesei lettek a magyar nemzet megújulásának, a nemzeti tudat megerősítésének. Nem tudták, és nem is akarták esetleg, de a döntéssel hozzájárultak a kereszténység, a keresztény hit megmaradásához és annak megerősödéséhez.

Azt mondta, a baptista egyházat a 32 bevett egyház részeként tartják számon, és az MBE erősíti a keresztény hitet Magyarországon.

Papp János, az MBE elnöke arról beszélt, hogy az ajándék nem csupán öröm, hanem felelősség és lehetőség is a szolgálatra. „Mi ezt szeretnénk a testvéreinkért és az egész nemzetünkért szolgálatként végezni” — fogalmazott.

Elmondta, Billy Graham 1977-es magyarországi látogatását követően szót emelt a magyar népért és a Szent Korona visszaadásáért. Három nappal az Egyesült Államokba történő visszaérkezése után **Jimmy Carter „baptista amerikai elnök”** *aláírta a rendelet a magyar korona visszaadásáról. Három hónap múlva a Szent Korona már Magyarországon volt.*

Az átadott épülettel a baptisták a nemzetért szeretnének szolgálni — jelentette ki Papp János. *Az ünnepség részeként az épület falán az átadásról szóló emléktáblát lepleztek le és megemlékeztek a Szent Korona hazatérésnek 40. évfordulójáról is.*

L.Y. TONGE & CO. LAWYERS

Dr. Livia Tonge Principal

PERSONAL INJURY LAWYER

NO WIN, NO FEE

A LEGNAGYOBB HOZZÁÉRTÉSSEL ÉS GONDDAL VEZETJÜK LE JOGI ÜGYÉT BÁRMILYEN BALESETI KÁROSODÁSÁVAL KAPCSOLATBAN.

MAGYARÚL ÉS ANGOLÚL BESZÉLÜNK

www.tongelawyers.com.au

Suite 7, 600 Lonsdale Street, Melbourne VIC 3000

Telefon: 9670 5504

Fax: 9602 5615

Email: ltonge@tongelawyers.com.au

LENDVAI PAPAGÁJ KELT KI A JOBBIKOS KELTETŐBŐL

Magasabb fokozatba kapcsolt a Jobbik parlamenti frakciójának poéngyára. Közleményükben a következő két mondatot követték el: „Ne legyenek kétségeink: ha a Fidesz-kormány maradna április után, Magyarországon elszabadulnának az energiaárak. Lassan mondjuk, hogy Orbán Viktor is megértse: ha a Fidesz marad, jön a villany- és gázárak növekedése.”

Lassan mondjuk, hogy Lendvai Ildikó eltévedt papagájának szerepét betöltő, a fenti közleményt jegyző Kepli Lajos, jobbikos országgyűlési képviselő is megértse: az Orbán Viktor vezette magyar kormány rezsicsökkentésnek köszönhetően tavaly Magyarországon volt a harmadik legalacsonyabb az áram ára és a negyedik legalacsonyabb a gáz ára az Európai Unióban.

Amióta huszonöt százalékkal csökkentette a kormány a gáz, az áram és a távhő árát, a magyar családok évente átlagosan 170 ezer forintot takarítottak meg a rezsicsökkentéseknek köszönhetően, összesen pedig mintegy 1100 milliárd forint maradt a családoknál 2013 elejétől.

A lassan mondott vicces közleményekkel szemben, a fenti adatok lassan és gyorsan mondva is a tények kategóriába sorolhatók.

(Magyar Idők)

A NŐVÉ OPERÁLT FÉRFI SZÜRREÁLIS TÖRTÉNETE

Nem lehet anyaként bejegyezni azt a transznemű nőt, akinek a még férfiként lefagyasztott spermájával megtermékenyített petesejtből született később gyermeke — döntött a német legfelsőbb bíróság Karlsruhében.

A megdöbbentő történet szerint a transznemű felperes 2012-ben operáltatta magát nővé, élettársa pedig három évvel később hozta világra gyermekük, miután a még férfiként lefagyasztott spermával megtermékenyített petesejtet beültették a méhébe.

Ez hihetetlen.

Pontosabban, hihető, mert ez a valóság, de nézzük az eredményt:

— Adott egy immár nőnek kinéző valaki (valami?), aki képtelen szülni, mert férfi volt. De agyilag van annyira gender, hogy anyaként pereskedik…

— Élettársa biológiailag nő, aki nővel(?), vagyis vele él együtt. A bírósági ítélet nem szól tudati állapotáról, tehát biológiai anyja ki tudja milyen genderes. Tény, hogy szült, vagyis anya.

— És adott egy szerencsétlen gyermek, akinek a bíróság szerint – érdekes, hogy ki merészelte mondani — nincs két(!) anyja, de van egy biológiailag férfinak született, már jogilag nőnemű biológiai apja, aki azért pereskedett, hogy anyja lehessen, és nyilván anyaként neveli. Vagyis a gyereknek a valóságban mégiscsak két anyja van!

Az ész megáll, amikor ez a tudatot mérgező, beteg genderelmélet Istent kezd el játszani! Gondoljunk csak bele, hogy mit mond majd gyermekének a mélyen tisztelt transznemű felperes:

— Egyetlenem, én vagyok az apád… öööö, az anyád, illetve az apád, ja nem mégis az anyád… Belegondolni is félelmetes, hogy mi jöhet még ezután.

Méh átültetés, hogy két apja is lehessen majd egyszer egy másik szerencsétlen gyermeknek, vagy önmaga lehessen apja és anyja is?

(Magyar Idők)